

internationale fora, hvor havmiljøspørgsmål drøftes.«

Spm. nr. S 160

Til trafikministeren (15/4 98) af:

Søren Kolstrup (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at Danmark uafhængigt af EU må indføre en passagerafgift samt eventuelt en stykafgift på personbiler og vægtafgift på gods ved transport på hurtigfærger på samme måde, som der er indført en passagerafgift på indenrigsfly, og vil ministeren i givet fald fremsætte forslag om indførelse af sådanne afgifter?«

Svar (22/4 98)

Trafikministeren (Sonja Mikkelsen):

Som det formodentlig er spørgeren bekendt, har Miljøstyrelsen i notat af 21. maj 1997 vurderet, at det ikke vil være i strid med gældende fællesskabslovgivning at indføre en passagerafgift på hurtigfærger. Det vurderes i notatet, at en passagerafgift vil udgøre en særlig, miljøbettinget generel afgift, og at den derfor vil ligge uden for den fælles afgift i henhold til Mineraloliedirektivet. Jeg vil – uden at have foranstaltet en uddybende fællesskabsretlig vurdering heraf – antage, at de ræsonnementer, der er gældende for en eventuel passagerafgift, også må formodes at være gældende for en personbilafgift og en vægtafgift på gods.

Jeg kan oplyse, at regeringen p.t. ikke har konkrete planer om at fremsætte forslag om passager-, personbil- eller vægtafgift på sejlskibe med hurtigfærger. Efter regeringens vurdering udgør en brændstofafgift den mest hensigtsmæssige og rimelige afgift i forbindelse med hurtigfærger.

EU-Kommissionen vurderede i 1995, at regeringens forslag om brændstofafgifter på fly og færgers energiforbrug ikke var i overensstemmelse med mineraloliedirektivet. En beskatning af brændstof, der bruges til hurtigfærger, må derfor afvente en ændring af mineraloliedirektivet. EU-Kommissionen fremsatte i foråret 1997 et ændringsforslag til det gældende direktiv. Det oplyses fra Skatteministeriet, at forhandlingerne om ændringsforslaget synes at

være ganske tidskrævende, og at der ikke på nuværende tidspunkt kan foretages en konkret vurdering af, hvornår et nyt direktiv kan forventes vedtaget.

Spm. nr. S 161

Til miljø- og energiministeren (15/4 98) af:

Aase D. Madsen (DF):

»Vil ministeren tage skridt til, at der bliver ydet erstatning til de husejere, der har lidt et økonomisk tab i forbindelse med, at de uforskyldt er blevet naboer til en eller flere vindmøller?«

Begrundelse

Spørgeren har med bekymring konstateret, at de alt for mange vindmøller, der med store statstilskud er etableret i det smukke danske landskab, har medført store økonomiske tab for de husejere, hvis grunde ligger op til eller i nærheden af vindmøllerne.

Mange af ejendommene har tabt i værdi, og disse er i mange tilfælde blevet usælgelige, ligesom lånemulighederne er blevet stærkt forringet. Ejerne af disse ejendomme er henvist til at føre dyre retssager og har ikke mulighed for at gøre dette kollektivt.

I modsætning til ejerne af disse ejendomme, spinder ejerne af vindmøllerne, jordsælgerne og ikke mindst vindmøllefabrikanterne guld på projekterne.

Samtidig må erindres om, at kommunerne har været meget rundhåndede med at udarbejde de lokalplaner, der er forudsætningen for vindmølleetableringen af ovenstående grunde. Der har yderligere, ifølge dagspressen, angiveligt væretabilitetsproblemer i forbindelse med udarbejdelsen af disse lokalplaner.

Svar (22/4 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Opstilling af vindmøller i det åbne land forudsætter, at der er meddelt landzonetilladelse i medfør af planlovens § 35, stk. 1. Landzonetilladelse meddeles, hvis landzonemyndigheden ud fra en konkret vurdering har fundet det ansøgte i overensstemmelse med region- og